

РЕШЕНИЕ

№ Ц-47

от 17.12.2020 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 17.12.2020 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 4 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 4, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Бургас“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,28 лв./MWh; премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 96.63 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66.83 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: Необходими годишни приходи – 27 133 хил. лв., в т. ч.: разходи – 25 876 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 436 хил. лв. и променливи – 19 440 хил. лв., регулаторна база на активите – 16 896 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7.44%, количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 4240 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 4, и върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административните правила, но в противоречие с материалния закон при определяне на ценообразуващите елементи – разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходи за ремонт, разходи за заплати и възнаграждения и норма на възвръщаемост на привлечения капитал.

Касационната инстанция посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), според който цените

на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупват емисиите през бъдещ период. Касационната инстанция споделя и извода на АССГ, че на основание Директива 2009/29/ЕО топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове, но тези квоти, съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. Касационната инстанция посочва, че видно и от комплексната технико-икономическа експертиза (КСТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Както вече се посочи, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗОИК, топлофикационните дружества, включително „Топлофикация – Бургас“, имат задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. В тази връзка ВАС прави извод, че КЕВР не е признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съдът посочва, че въз основа на назначената по делото експертиза е установено, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (73 565 тона CO₂) и предварително разпределените безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл.10в от Директива 2009/29/ЕО (23 959 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, възлизащ на 49 606 единици квоти, които трябва да бъде закупен от дружеството през новия ценови период. По отношение на заявените от дружеството за ценовия период прогнозното количество емисии – 73 565 тона (вкл. безплатни и за закупуване) в оспореното решение на КЕВР не са изложени мотиви, както и в съдебното производство не са оспорени данните по СТИЕ.

Съществен е спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първо тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон – 13,60 евро/тон през процесния ценови период.

От друга страна, съдът посочва, че съгласно заключението на експертизата по данни на Европейска енергийна борса (EEX – European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 година. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 2018 г.) е на ниво около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон. Изчислената от експертизата среднопретеглена цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,90 евро/тон.

Съдът приема за установено, също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental Exchange (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на данните за дружеството „Топлофикация – Бургас“ ЕАД след приспадане на безплатни квоти за периода – 23 959 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период са 49 606 тона.

Съгласно експертизата при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 1 455 440 лв., като при по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават – като при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) възлизат на стойност 1 940 587 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

При тези данни и констатации, касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на дружеството за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии.

Касационната инстанция приема, че правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС е отхвърлил твърдението, че КЕВР е извършила цялостен анализ на установената тенденция за повишаване на борсовите цени, но и на нейната устойчивост. В тази връзка е посочил, че при възприет от самия регулатор диапазон от 8.40 евро/тон – 13.60 евро/тон е

определена среднопретеглена цена от 8.91 евро/тон, видно от мотивите на решението въз основа на предложението на други дружества. Съдът е приел за вярно твърдяното, че целта на ЗОИК е намаляване на вредните емисии от парникови газове, но според ВАС, в обжалваното пред съда решение КЕВР не е изложила обстоятелства, основаващи с оглед използваното гориво и технологичен процес за жалбоподателя да е налице възможност да го осъществи и в какъв обем.

Относно разходите за ремонт, съдът е приел, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените от дружеството, като необходими разходи, съобразно характеристиката на използваните съоръжения и необходимостта им в конкретния период. От приетата по делото комплексна технико-икономическа експертиза се установява, че обслужванията и ремонтите на шестте газо-бутални двигателя са технически необходими и обосновани, съгласно препоръките на производителя с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения и поддържане на предложени проектен ресурс. ВАС споделя приетото от АССГ, че с решението си КЕВР не е дала отговор кои конкретни позиции и пера от предвидената ремонтна програма не признава, на база на анализ на представените с предложението данни, а при необходимост да изисква и конкретизацията им. Според съда, приетото, че включената стойност за новия период е значително по-висока от отчетената стойност през базовата година само по себе си не основава наличието на необходимост от извършване на ремонти в новия период в заявения обем и стойност.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения ВАС приема, за правилен извода на АССГ, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите на съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощията си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Според съда, предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния статистически институт (НСИ). ВАС споделя приетото от АССГ, че при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на дружеството не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. ВАС посочва, че видно от експертизата, достигането на средна заплата за дружеството от 1 345 лв. на месец при увеличение с 10% няма да достигне посочените нива на заплата в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнато при прилагане на общи подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. Съдът се позовава на заключението на експертизата, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страната. В тази връзка ВАС приема за законосъобразен извода на АССГ, че в тази си част решението на КЕВР е поставено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не е осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретно дружество - „Топлофикация – Бургас“ ЕАД. Според съда, еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, ВАС е приел за незаконосъобразна извършената корекция от КЕВР. „Топлофикация – Бургас“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 8,09 %, като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,91 %. ВАС споделя приетото от АССГ, че по този ценообразуващ елемент регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на

договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. С административния акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на Българската народна банка (БНБ) към 31.12.2017 г. Касационната инстанция е споделила извода на АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Касационната инстанция посочва, че в настоящия случай, видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 8.09% на 3,91% спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. По изложените мотиви ВАС приема за правилен извода на АССГ, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, ВАС посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с

ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 4, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Бургас“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.09.2018 г., тъй като с Решение № Ц-15 от 01.10.2018 г. Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.10.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на АССГ, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 4240 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

Разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД са определени в размер на 2 061 хил.лв. (49 606 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 49 606 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 4240 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (73 565 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (23 959 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за ремонт

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 4, КЕВР е коригирала заявените от дружеството разходи за ремонт от 2 100 хил. лв. на 890 хил. лв. или с 1 210 хил. лв. За регулаторния/ценови период „Топлофикация-Бургас“ ЕАД е отчело 514 хил. лв. разходи за ремонт, поради което е обосновано заявените от дружеството разходи за ремонт да бъдат коригирани до нивото на отчетените такива.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД са определени в размер на 2 487 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 2 635 хил. лв., като същите са намалени с 148 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Бургас е в размер на 975 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ, на адрес <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 158 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 312 лв.

3. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 8,09%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се

съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 105,40 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,92 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 28 085 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 26 819 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 060 хил. лв. и променливи – 20 759 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 17 014 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 7,44%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh.
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав, по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 105,40 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,92 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 28 085 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 26 819 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 060 хил. лв. и променливи – 20 759 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 17 014 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 7,44%;
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh.
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА